

prima instanță: A. Andronic

dosarul nr. 2ra-1465/17

instanța de apel: N. Vascan, E. Fistican, G. Dașchevici

ÎNCHEIERE

2 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valentina Clevadi
Iuliana Oprea
Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Alexandra Stînca

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Alexandrei Stînca
împotriva Colegiului de Construcții din Chișinău, care prin decizia Ministerului
Justiției nr. 10 din 9 septembrie 2015 a fost reorganizat prin transformare în
Instituția Publică Centrul de Excelență în Construcții cu privire la anularea ordinelor
de aplicare a sancțiunilor disciplinare și ordinului de concediere, restabilirea în
funcția anterior deținută, recalcularea salariului, restituirea sumei reținută ca
impozit, încasarea penalității și repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2017, prin care a fost
admis apelul declarat de Alexandra Stînca, casată hotărârea Judecătoriei Centru
mun. Chișinău din 31 martie 2016 și adoptată o nouă hotărâre de respingere a
acțiunii

constată:

La 26 iunie 2014, Alexandra Stînca a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Colegiului de Construcții din Chișinău cu privire la anularea ordinului nr.
19-p din 26 martie 2014 privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de
muștrare și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că din anul 2006 activează în calitate de
profesor de chimie în cadrul Colegiului de Construcție din Chișinău.

Explică că prin ordinul nr. 50-p din 27 iunie 2013, a fost eliberată din
serviciu, iar prin hotărârea instanței judecătorești a fost anulat ordinul de concediere
cu restabilirea ei în funcția de profesor de chimie, anterior deținută.

Afirmă că în urma restabilirii în funcție a fost hărțuită de către administrația
Colegiului de Construcție din Chișinău, care prin diferite metode a încercat să o
împiedice să își exercite atribuțiile de serviciu.

Menționează că în urma acțiunilor administrației Colegiului de Construcție
din Chișinău a avut probleme de sănătate, fiind internată în spital.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 355, 210 alin. (3), art. 329
Codul muncii, art. 166, 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, anularea ordinului nr. 19-p din 26 martie 2014 privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare și repararea prejudiciului moral.

La 5 iunie 2015, Alexandra Stînca a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat anularea ordinului nr. 19-p din 26 martie 2014 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare, anularea ordinului din 30 mai 2014 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare, anularea ordinului nr. 71-p din 30 septembrie 2014 cu privire la eliberarea din funcție, restabilirea în funcția anterior deținută de profesor de chimie la Colegiul de Construcții din Chișinău cu plata salariului pe perioada absenței forțate, repararea prejudiciului moral pentru aplicarea ilegală a sancțiunii disciplinare și eliberarea nemotivată din serviciu în mărime de 50000 lei și încasarea penalității de întârziere, în temeiul art. 145 Codul muncii.

În motivarea cererii de concretizare a cerințelor, pe lângă temeiurile de fapt invocate în cererea inițială, suplimentar a menționat că ordinul nr. 19-p din 26 martie 2014, cât și ordinul din 30 mai 2014 au fost emise cu încălcarea prevederilor art. 208 Codul muncii.

Consideră că suma de 50000 lei solicitată cu titlu de prejudiciul moral acoperă starea de neliniște, stres și frustrare suportate de ea.

La 9 septembrie 2015, Alexandra Stînca a depus o altă cerere de concretizare a pretențiilor prin care a solicitat compensarea salariului în mărime de 28106,36 lei cu 0,1% pentru fiecare zi reținută, pe care nu l-a primit la timp, conform hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 15 ianuarie 2014, pentru perioada 15 ianuarie 2014 – 07 iulie 2014, recalcularea salariului lunar pentru perioada 15 ianuarie 2014 – 30 septembrie 2014, conform salariului în mărime de 4022 lei, pe care l-a primit până la concediere, restituirea sumei de 980 lei, care a fost achitată Inspectoratului Fiscal de Stat din neatenția contabilității Colegiului de Construcții din Chișinău, precum și repararea prejudiciului moral în mărime de 50000 lei.

La 17 februarie 2016, Alexandra Stînca a mai depus o cerere de concretizare a pretențiilor prin care, invocând aceleași temeiuri de fapt și de drept, a solicitat compensarea salariului în mărime de 28106,36 lei cu 0,1% pentru fiecare zi reținută, pe care nu l-a primit la timp, conform hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 15 ianuarie 2014, pentru perioada 15 ianuarie 2014 – 07 iulie 2014, recalcularea salariului lunar pentru perioada 15 ianuarie 2014 - 30 septembrie 2014, conform salariului în mărime de 4022 lei, pe care l-a primit până la concediere, restituirea sumei de 980 lei, care a fost achitată Inspectoratului Fiscal de Stat din neatenția contabilității Colegiului de Construcții din Chișinău, precum și 0,1 % penalitate pentru perioada întârzierii și repararea prejudiciului moral în mărime de 50000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 31 martie 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2017, a fost admis apelul declarat de Alexandra Stînca, casată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 31 martie 2016 și adoptată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

Ca temei de admitere a cererii de apel și pronunțării aceeași hotărâri de respingere a acțiunii a fost invocat faptul precum că prima instanță nu s-a expus

referitor la toate pretențiile înaintate de Alexandra Stîncă în cererea de chemare în judecată.

La 29 mai 2017, Alexandra Stîncă a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2017, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Indică că conform art. 373 alin. (6) CPC, apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, însă concluziile instanței de apel, reflectate în decizie, încalcă acest principiu.

Menționează că nu este de acord cu argumentele Curții de Apel Chișinău precum că raportul juridic litigios dintre părți și normele invocate în cererea de chemare în judecată nu sunt guvernate de Codul muncii, or, materialele cauzei demonstrează că litigiul a apărut când dânsa era în relații de muncă cu Colegiul de Construcții din Chișinău, care conform hotărârii judecătorești din 15 ianuarie 2014 era obligat să-i achite salariul pentru lipsa forțată de la lucru în mărime de 26410 lei, penalitatea de întârziere în sumă de 1697,36 lei și prejudiciul moral în sumă de 4022,20 lei.

Consideră că instanța de apel greșit a soluționat problema prin prisma prevederilor Codului civil și Codului de executare, or, la caz sunt aplicabile dispozițiile Codului muncii.

Susține că instanța de apel nu a făcut o colaborare între probele prezentate privitor la legătura lor reciprocă în situația în care însăși administrația instituției, după restabilirea ei în funcție făcea tot posibilul ca să-i întrerupă procesul de învățământ.

În opinia recurenteii aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost subiectivă și părtinitoare, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 11 aprilie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 129 vol. II), iar careva date despre recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate

la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandra Stînca nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Alexandra Stînca asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Alexandra Stînca ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Alexandra Stînca se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valentina Clevadi

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ala Cobăneanu